

[Statsministeren.]

nieren udtalt, at det ved en Forlængelse af Fristen, en kortere eller længere Forlængelse, men i alt Fald paa indtil 10 Aar, vilde blive muligt at gennemføre den Efterforskning, som nu er paabegyndt. I Betragtning af de store Omkostninger, som allerede er anvendt, har man fundet det stemmende med Billighed, at der bliver givet det paagældende Selskab en længere Frist for at sikre Foretagendets Gennemførelse. Dette sker ikke alene af Hensyn til Selskabet, men ogsaa af Hensyn til de betydelige Statsinteresser, der er knyttet til Efterforskningen, og de mulige Resultater af Indvindingsvirksomheden, idet der nemlig ved Koncessionen er sikret Staten dels Adgang til Undersøgelsens videnskabelige Resultater, dels, hvis Indvinding finder Sted, et direkte Udbytte af eventuelle Værdiers Udnyttelse og Salg.

Den Plan, som har været nævnt i Folketinget om ved Nægtelse af denne Forlængelse af Fristen at bringe Kontrakten til Ophør, har jeg selvfølgelig ikke kunnet bifalde. Hvis der havde været Interesse for at lade Staten træde til som Eneherr paa dette Omraade, maatte det fornuftigvis være sket i 1932, da Loven blev vedtaget, netop under den Forudsætning, at private Foretagender skulde søges interesseret, enten det saa var Grundejere eller andre. Jeg kan derfor ikke se andet, end at denne Lovændring, som nu er vedtaget i det andet høje Ting, maa gennemføres, hvis man vil handle korrekt.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale, at det høje Landsting ogsaa giver det foreliggende Lovforslag sin Tilslutning.

Laurits Knudsen: Efter den Redegørelse, som vi nu har haft Lejlighed til at høre fra den højtærede Statsminister, er det i alt Fald for mit Vedkommende saadan, at jeg ikke er i Stand til at fremsætte Udtalelser, der yderligere kan belyse Lovforslaget. Dets eneste Bestemmelse gaar ud paa, at der gives Statsministeren Bemyndigelse til at overskride den 4 Aars Frist, der er nævnt i den oprindelige Lovs § 4 under Nr. 7, og inden hvilken Indvindingsvirksomheden skal være i Gang. Jeg kan derfor indskrænke mig til paa mit Partis Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Jens Høyer: Det er nu anden Gang, der skal foretages Ændringer i Lov om Udvinning af Stoffer i Undergrunden. Det skete, som ogsaa anført af den højtærede Statsminister, første Gang i 1936, da den

Ret, som i den oprindelige Lov var Grundejerne forbeholdt, blev, man kan godt sige, bortelimineret, idet de Betingelser, der stilledes, var saa skræppe, at ingen turde gaa i Lag med Arbejdet. Blandt de Betingelser, der stilledes, var ogsaa den, at en eventuel Udvinning skulde paabegyndes inden 4 Aar efter Bevillingens Givelse. Hvorvidt denne Bestemmelse nu har affholdt andre fra at optræde som Lysthavere med Hensyn til at forsøge sig, er ikke godt at vide, men den var altsaa stillet, og der var ingen andre, der søgte om Bevilling til Boringer; kun Hr. Ravlin gik i Gang med Arbejdet paa de Betingelser, som den oprindelige Lov stillede med Hensyn til den Tidsfrist, inden hvilket Arbejdet skulde paabegyndes, og de 4 Aar, i Løbet af hvilke Indvindingen skulde være i Gang. Siden har Hr. Ravlin og hans Firma faaet Eneretsbevilling for det ganske Land, og dette bruges saa igen som Begrundelse for, at nu skal de naturligvis have længere Tid, for nu er Omraadet blevet større.

Hvis Statsministeriet havde givet Hr. Ravlin Koncession for den Egn, hvor han havde paabegyndt sit Arbejde, og man saa var kommet og havde sagt, at det nu havde vist sig, at Tiden var lovlig kort, kunde der maaske have været Rimelighed i at forlænge Fristen. Men naar nu Koncessionen gælder for hele Landet, synes jeg, Forholdet stiller sig væsentlig anderledes, og vi kan fra vor Side ikke give Tilslutning til det foreliggende Lovforslag om en Forlængelse af Fristen indtil 10 Aar. Vi synes, at naar saadan en Fagmand, efter at han fra Begyndelsen er gaaet ind paa de Betingelser, der var fastsat i den oprindelige Lov, og yderligere har faaet sine Rettigheder udvidet, som det skete i 1936, nu igen kommer og vil have Tidsfristen udvidet fra de 4 til 10 Aar, saa er dette mere, end rimeligt er. Det er heller ikke saa rart saadan at skulle vige tilbage Skridt for Skridt, efterhaanden som Fordringerne fra Firmaets Side skærpes. Jeg maa derfor beklage, at vi ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Stein: Den højtærede Statsminister indledede med at gøre nogle Bemærkninger om Udviklingen i denne Sag, idet Statsministeren tog sit Udgangspunkt i den Lovgivning, som institueredes i 1932. Denne Lovgivning tog Sigte paa disse to Ting: at sikre en Undersøgelse, som geologisk, videnskabelig var af betydelig Interesse for Landet, og at sikre Statens Ret til de Værdier, der maatte findes i Landets Undergrund. Dette var for saa vidt udmærket.